

MVCRX077E1GQ
prvotní identifikátor

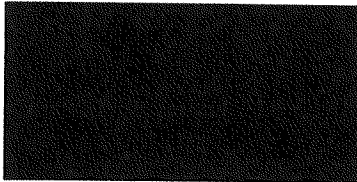
MINISTERSTVO VNITRA
odbor všeobecné správy
náměstí Hrdinů 1634/3
140 21 Praha 4

Č. j. MV-46840-9/VS-2023

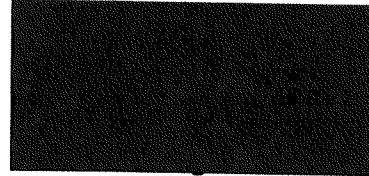
Praha 31. března 2023
Počet listů/stran: 3/6

Žadatel:

Pan

Zmocněný zástupce:

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo vnitra, odbor všeobecné správy (dále jen „správní orgán II. stupně“), jako věcně příslušný odvolací správní orgán přezkoumalo na základě odvolání, které podal pan [REDACTED] bytem [REDACTED], v řízení zastoupen [REDACTED], advokátem vykonávajícím advokacii jako společník advokátní kanceláře Lexius advokáti s.r.o., se sídlem Na Podkovce 281/10, 147 00 Praha 4 (dále jen „žadatel“), rozhodnutí **Magistrátu hlavního města Prahy**, ze dne 17. 1. 2023, č. j. MHMP 126811/2023, sp. zn. OVS 2331/1998/Sej (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo rozhodnuto o obnově odvolacího správního řízení o zjištění státního občanství zemřelé [REDACTED], dle § 20 a § 24 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, které bylo pravomocně ukončeno v roce 1999, a rozhodlo **t a k t o:**

podle ustanovení § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), se **napadené rozhodnutí zrušuje a věc se vrací Magistrátu hlavního města Prahy k novému projednání.**

ODŮVODNĚNÍ

I.

Dne 6. 1. 1999 vydal odbor vnitřní správy Magistrátu hlavního města Prahy jako odvolací správní orgán rozhodnutí č.j. OVS 2331/91/Se (dále jen „původní rozhodnutí“), v jehož výrokové části zrušil rozhodnutí odboru matrik Obvodního úřadu Městské části Praha 1 ze dne 10. 9. 1998, č.j. 4225/98 a současně vydal rozhodnutí následujícího znění: „Odbor vnitřní správy Magistrátu hl. m. Prahy rozhodl v řízení podle zákona č. 71/1976 Sb., o správním řízení, a podle §§ 24 a 25 zákona ČNR č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, o žádosti pana [REDAKCE], trvale bytem [REDAKCE], právně zastoupeného [REDAKCE], advokátem se sídlem [REDAKCE] ve věci zjištění státního občanství a ukončení řízení o vrácení státního občanství podle §§ 3, 4 ústavního dekretu presidenta republiky ze dne 2. 8. 1945 Sb., paní [REDAKCE] takto: paní [REDAKCE], rozená [REDAKCE], narozená [REDAKCE] v [REDAKCE], okres [REDAKCE] byla v době své smrti státní občankou Československé republiky.“

Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 2. 4. 2019, č.j. 3 T 40/2015 a rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 26. 8. 2020, č.j. 67 To 208/2019, který nabyl právní moci dne 26. 8. 2020 (dále jen „Rozsudky trestních soudů“) byly bývalé zaměstnankyně Magistrátu hlavního města Prahy [REDAKCE] a [REDAKCE] uznány vinnými ze spáchání trestného činu maření úkolu veřejného činitele z nedbalosti podle § 159 odst. 1, odst. 2 písm. b) zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon (dále jen „trestní zákon“), a to v přímé souvislosti s původním rozhodnutím.

Na základě výše uvedených odsuzujících rozsudků vydal odbor živnostenský a občanskosprávní Magistrátu hlavního města Prahy (dále jen „Magistrát hl. m. Prahy“) dle § 100 odst. 4 správního řádu napadané rozhodnutí, kterým obnovil odvolací správní řízení ve věci žádosti [REDAKCE], nar. [REDAKCE], trvale bytem [REDAKCE], právně zastoupeného [REDAKCE] advokátem se sídlem [REDAKCE], ze dne 12. 5. 1995, posouzené jako žádost o zjištění státního občanství a vydání potvrzení o státním občanství České republiky [REDAKCE], rozené [REDAKCE], nar. [REDAKCE], podle § 20 a § 24 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, které bylo ukončeno původním rozhodnutím, neboť původní rozhodnutí bylo dosaženo trestným činem.

II.

Proti napadenému rozhodnutí podal žadatel prostřednictvím svého právního zástupce dne 30. 1. 2023 včasné odvolání, dle kterého je napadené rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy zatíženo takovými vadami, které ho činí nezákonné, nepřijatelné, a nepřezkoumatelné. Žadatel je synem a právním nástupcem původního účastníka řízení [REDAKCE] nar. [REDAKCE] a zesnulého [REDAKCE]. Žadatel shrnuje vlastní odvolací důvody následovně:

1. Vady řízení

Žadatel zde uvádí, že před vydáním napadaného rozhodnutí nebyl o zahájení řízení o obnově informován, čímž správní orgán postupoval v rozporu s ustanovením § 46 odst. 1 správního řádu, když řízení z moci úřední: „je zahájeno dnem, kdy správní orgán oznámil zahájení řízení účastníkovi uvedenému v § 27 odst. 1 doručením oznámení nebo ústním prohlášením, a není-li správnímu orgánu tento účastník znám, pak kterémukoliv jinému účastníkovi. Oznámení musí obsahovat označení správního orgánu, předmět řízení, jméno, příjmení, funkci nebo služební číslo a podpis oprávněné úřední osoby.“ Dle žadatele platí pro zahájení řízení, jimž se nařizuje obnova, obecný režim správního řádu a nelze tedy uplatnit postup, jaký umožňuje ustanovení § 98 správního řádu ohledně zkráceného příkazního řízení, kdy prvním úkonem je vydání rozhodnutí.

Správní orgán svým postupem tak zkrátil žadatele na jeho procesních právech, neboť se k důvodům obnovy řízení nemohl vyjádřit a ani se nemohl seznámit s podklady pro vydání napadaného rozhodnutí. Žadatel má tak za to, že řízení o obnově je zatíženo vadou spočívající v absenci oznámení o jeho zahájení a zpochybňuje, zda vůbec zahájeno bylo, pokud se tak nestalo zákonem uvedeným způsobem.

2. Absence úmyslného trestného činu

Žadatel poukazuje na skutečnost, že napadané rozhodnutí bylo vydáno s poukazem na Rozsudky trestních soudů, kterými byly obě úřednice uznány vinnými ze spáchání trestného činu maření úkolu veřejného činitele z nedbalosti dle ustanovení § 159 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákona. Žadatel však má za to, že nařízení obnovy dle § 100 odst. 4 správního řádu je možné pouze za předpokladu, kdy by bylo rozhodnutí dosaženo úmyslným trestným činem. Toto své tvrzení dokládá odbornou literaturou.

3. Statusové rozhodnutí

Žadatel dále pokládá za nepřijatelné, aby byla nařízena obnova řízení ve statusové věci, navíc osoby, která již nežije, když statusové rozhodnutí o státním

občanství je dle § 94 odst. 2 správního řádu vyloučeno z přezkumného řízení. Dle žadatele by na odvolací správní řízení měl být analogicky uplatněn § 94 odst. 2 správního řádu.

4. Ochrana dobré víry

Žadatel má dále za to, že se Magistrát hl. m. Prahy také nevyrovnal s tím, že žadatel nabyl právo v dobré víře. Poukazuje na to, že správní orgán je povinen řízení zastavit, jestliže dojde k závěru, že ačkoli rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právním předpisem, byla by újma, která by jeho zrušením nebo změnou vznikla některému účastníkovi, který nabyl práva z rozhodnutí v dobré víře, ve zjevném nepoměru k újmě, která vznikla jinému účastníkovi nebo veřejnému zájmu. Napadené rozhodnutí tak trpí vážnou vadou, neboť Magistrát hl. m. Prahy neprovedl porovnání požadavku na ochranu zákonnosti a požadavku na ochranu práv nabytých v dobré víře, pominul tak zákonné povinnosti a neposkytl odůvodnění svých závěrů.

5. Absence řádného odůvodnění napadeného rozhodnutí

Žadatel také namítá, že Magistrát hl. m. Prahy v napadeném rozhodnutí pouze přepisuje popis skutku z rozsudků trestních soudů, ale neuvádí žádné vlastní důvody, proč nařídil obnovu řízení. Žadatel tak má za to, že napadené rozhodnutí je stíženo vadou spočívající v absenci řádného odůvodnění, která působí jeho nepřezkoumatelnost.

6. Osvědčení

V neposlední řadě žadatel namítá, že Magistrát hl. m. Prahy v odůvodnění napadeného rozhodnutí mluví o původním rozhodnutí jako o faktickém vydání osvědčení o státním občanství. V takovém případě by však dle žadatele nebylo nařízení obnovy řízení vůbec přípustné a je třeba tak napadené rozhodnutí pokládat za nesrozumitelné.

Na základě výše uvedeného odvolatel navrhnul, aby správní orgán II. stupně napadené rozhodnutí zrušilo a řízení o nařízení obnovy zastavilo.

Odvolání bylo následně dne 1. 3. 2023 postoupeno správnímu orgánu II. stupně se stanoviskem Magistrátu hl. m. Prahy a s návrhem na zamítnutí odvolání.

III.

Podle ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu správní orgán II. stupně jako odvolací správní orgán v řízení o odvolání přezkoumává soulad napadeného

rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem.

Po přezkoumání napadeného rozhodnutí z uvedených hledisek správní orgán II. stupně dospěl k závěru, že **odvolání proti napadenému rozhodnutí je důvodné.**

Dle ustanovení § 100 odst. 4 správního řádu rozhodne příslušný správní orgán o obnově řízení z moci úřední v případě, že rozhodnutí bylo dosaženo trestním činem.

Ustanovení § 46 odst. 1 správního řádu stanoví, že řízení z moci úřední je zahájeno dnem, kdy správní orgán oznámil zahájení řízení účastníkům doručením oznámení nebo ústním prohlášením.

Magistrát hl. m. Prahy vydal rozhodnutí o obnově odvolacího řízení jako první úkon v řízení. Takový postup však správní řád nepřipouští. Správní řád ve vztahu k zahájení řízení o obnově řízení nestanoví žádnou odchylku od obecné úpravy, a proto je třeba zahájit řízení v souladu s § 46 správního řádu, tj. doručením oznámení o zahájení řízení nebo ústním prohlášením. Přestože rozsudek v trestní věci bude zpravidla jediným podkladem pro vydání rozhodnutí, není vyloučeno, že bude zpochybněna jeho relevance pro naplnění podmínek v § 100 odst. 4 správního řádu, případně že účastník řízení bude navrhopvat důkazy k prokázání dobré víry, která by mohla vést k tomu, že řízení nakonec nebude obnoveno. Samotná specifická povaha důvodu v § 100 odst. 4 správního řádu pak nemůže odůvodnit vydání rozhodnutí jako prvního úkonu v řízení, pokud ze zákona taková možnost vůbec nevyplývá. Nelze ani dovodit, že by se jednalo o mezeru v zákoně, kterou by bylo třeba vyplnit na základě analogie, nadto analogie v neprospěch účastníka řízení.

Odkaz žadatele na usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 25. května 2012, č. j. 62 Af 34/2011 -117, lze považovat za příhodný. Přestože se usnesení týkalo primárně nařízení obnovy podle § 100 odst. 3 správního řádu (tj. z důvodů podle odstavce 1), lze s ohledem na výše uvedené aplikovat závěry v něm uvedené i na postup podle § 100 odst. 4 správního řádu.

Vydání rozhodnutí jako prvního úkonu v řízení, aniž by to zákon umožňoval, je považováno za závažné porušení práv účastníka řízení (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 6. 2003, č. j. 7 A 130/2002-28, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 10. 2007, č. j. 4 As 73/2006 – 102), které zásadně nelze napravit v odvolacím řízení.

Vzhledem k tomu, že správní orgán II. stupně posoudil odvolání jako důvodné, v souladu s ustálenou správní judikaturou (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006 – 74) je s ohledem na výsledek řízení o odvolání a s ohledem na zásadu rychlosti a hospodárnosti správního řízení nadbytečné, aby se dále zabýval jednotlivými dílčími námitkami uvedenými v odvolání.

Z výše uvedených důvodů proto správní orgán II. stupně napadené rozhodnutí ruší a vrací věc Magistrátu hl. m. Prahy k novému projednání. Magistrát hl. m. Prahy zahájí správní řízení o obnově řízení dle § 46 odst. 1 správního řádu.

P O U Č E N Í

Proti tomuto rozhodnutí se nelze dále odvolat (ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu).

Mgr. Jaroslava Pohořelá
vedoucí oddělení státního
občanství